

Nr 223.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 och 55 §§ i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 och 55 §§ i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet.

GUSTAF.

O. Nilsson.

Förslag

till

förordning

**om ändrad lydelse av 52 och 55 §§ i stadgan den 22 juni 1911 om skjuts-
väsendet (nr 63).**

Härigenom förordnas, att 52 och 55 §§ i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet skola, 55 § i nedan angivna delar, hava följande ändrade lydelse:

52 §.

Staten och distriktet skola med lika andelar gälda bidrag för distriktets samtliga vederbörande skjutsanstalter intill belopp, som motsvarar, beträffande stad, vilken ej deltagar i landsting, hälften av det hopräknade antalet skattekrönor i staden, och beträffande län eller landstingsområde en halv procent av inkomst, för vilken enligt § 47 mom. 2 i gällande förordning om landsting skall utgöras landstingsskatt. Överskjuta bidragen belopp, som nu angivits, skall överskottet gäldas med två tredjedelar av staten och en tredjedel av distriktet.

55 §.

För län eller landstingsområde skall distriktets andel i bidragen utgöras medelst en särskild avgift, vilken skall utgå efter samma grund, som i § 47 mom. 2 av gällande förordning om landsting är stadgad för utgörande av landstingsskatt.

Konungens befallningshavande åligger att i sammanhang med kronoskatterna för det år, bidragen avse, låta hos de skattskyldiga uttaga ifrågavarande avgift. För sådant ändamål har Konungens befallningshavande att, efter det taxeringsförrättningarna för nämnda år blivit avslutade, med tillämpning av ovan stadgade debiteringsgrund låta verkställa uträkning å det öretal, som för distriktet belöper på varje etthundra kronor av den beskattningsbara inkomsten. Härefter skall avgiften genom Konungens befallningshavandes försorg av vederbörande under benäm-

ning *bidrag till skjutsentreprenaderna* debiteras och indrivs samt hos Konungens befallningshavande insätts inom den tid och med det ansvar, som är för kronans uppbörd stadgat.

Av de — — — — — distriktet tillkommer.

För varje — — — — — nästa landsting.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

---

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12
mars 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Nilsson:

I anslutning till det förslag till kommunalskattelag, som Kungl. Maj:t i dag efter föredragning av chefen för finansdepartementet beslutat förelägga riksdagen, vill jag här upptaga frågan om viss ändring i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet (nr 63).

Enligt nämnda stadga skola skjutsanstalterna i riket i allmänhet upplåtas på entreprenad (6 §). I fråga om gäldande av fastställda entre-

prenadbidrag utgör varje stad, som ej hör till landsting, och i övrigt varje län eller landstingsområde ett distrikt för sig (51 §).

Bidrag för distriktets samtliga vederbörande skjutsanstalter intill belopp, som motsvarar hälften av den för distriktet senast fastställda bevillning av fast egendom samt för inkomst av kapital eller arbete, skola gäldas med lika andel av staten och distriktet. Överskjuta bidragen nämnda hälft, skall överskottet gäldas med två tredjedelar av staten och en tredjedel av distriktet. Vid beräkning efter ty nu är sagt skall så anses, som om bevillningen vore bestämd att utgå med sex öre för varje fulla etthundra kronor av taxeringsvärdet å jordbruksfastighet, fem öre för varje fulla etthundra kronor av taxeringsvärdet å annan fastighet och frälseränta samt en för hundra av taxerad inkomst. (52 §.)

För stad, som ej hör till landsting, utbetalas distriktets andel i bidrag ur stadens kassa till vederbörande entreprenör (54 §).

För län eller landstingsområde skall distriktets andel i bidragen utgöras medelst en särskild avgift, vilken skall utgå i förhållande till bevillning av fast egendom eller för inkomst av kapital eller arbete, med iakttagande av den särskilda grund, som för utgörande av de på bevillning beroende utskylder är eller varder i allmänhet stadgad. Länsstyrelsen åligger att i sammanhang med kronoskatterna för det år, bidragen avse, låta hos de skattskyldiga uttaga ifrågavarande avgift. För sådant ändamål har länsstyrelsen att, efter det taxeringsförrättnin-garna för nämnda år blivit avslutade, med tillämpning av förut nämnda debiteringsgrund låta verkställa uträkning å det öretal, som för distrik-tet belöper på varje krona bevillning av fast egendom samt av in-komst. Härefter skall avgiften genom länsstyrelsens försorg av veder-börande under benämning bidrag till skjutsentreprenaderna debiteras och indrivnas samt hos länsstyrelsen insättas inom den tid och med det ansvar, som är för kronans uppbörd stadgat. (55 §.)

Summan av statsbidrag till skjutsentreprenaderna uppgick år 1918 för hela landet till 342,567 kronor 6 öre, medan den i enlighet med 52 § skjutsstadgan beräknade »bevillningen» samma år för hela riket skulle uppgått till närmare 40 miljoner kronor. Under år 1918 hava entreprenadbidragen icke någonstädes uppgått ens tillnärmelsevis till så högt belopp, att någon del därav till två tredjedelar gäldats av staten, utan staten och distriktet hava överallt fått vidkännas hälften var av dessa bidrag.

Av det yttrande, varmed chefen för civildepartementet i dag anmält förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen om lands-

ting den 21 mars 1862, framgår, att man tänkt sig landstingsbeskattningen tillsvidare provisoriskt ordnad efter normer, vilka så nära som möjligt överensstämma med nu gällande bestämmelser. Enligt § 47 punkt 2 av sagda förordning i dess föreslagna nya lydelse böra i de fall, då icke några sådana bestämmelser finnas meddelade, som i paragrafens föregående moment omtalas, de avgifter, som av landstinget blivit till uttaxering beslutade, av en var skattskyldig utgöras i förhållande till hans inkomst, beräknad för fastighet med åsatt jordbruksvärde till sex kronor och för annan fastighet och frälseränta till fem kronor för varje fulla etthundra kronor av taxeringsvärdet jämlikt senast fastställda taxeringslängd, samt i fråga om annan inkomst än inkomst av fast egendom till det belopp, varmed den skattskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara belopp må överstiga hans till kommunal inkomstskatt uppskattade inkomst av fast egendom med tillägg i förekommande fall av hyresvärdet motsvarande fem procent av taxeringsvärdet å fastighet, därför fastighetsskatt utgår, och som av ägaren begagnats i skattepliktig näring eller eljest i rörelse eller yrke. Landstingsskatt påföres icke för beräknad inkomst av sådan fast egendom, för vilken enligt bestämmelserna i II kap. kommunalskattelagen icke skall utgöras fastighetsskatt.

Departements-
chefen.

Frågan om entreprenadavgifterna bör lämpligen lösas i anslutning till frågan om landstingsbeskattningens ordnande. Under dylika förhållanden ligger det närmast till hands att såsom debiteringsgrund för distriktens andel i entreprenadbidragen tills vidare tillämpa samma normer som i fråga om landstingsskatten, vilken, såsom jag nyss nämnt, tänkts skola provisoriskt utgå efter grunder, vilka så nära som möjligt ansluta sig till nu gällande bestämmelser.

Den förskjutning i fråga om skattskyldigheten, som uppkommer därigenom, att grunden för den nuvarande bidragsskyldigheten ej fullt sammanfaller med skyldigheten att utgöra landstingsskatt enligt de föreslagna nya stadgandena, läser så mycket mindre behöva väcka någon betänklighet, som entreprenadbidragen ju i regel uppgå till jämförelsevis obetydliga belopp.

Övriga ändringar i skjutsstadgan torde ej erfordra någon särskild motivering.

Föredragande departementschefen uppläste härefter förslag till förordning om ändrad lydelse av 52 och 55 §§ i stadgan den 22 juni 1911 om skjutsväsendet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, samt

hemställde, att Kungl. Maj:t ville genom proposition föreslå riksdagen att antaga detsamma.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle proposition i ämnet avlätas till riksdagen av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

John Gibson.
